


## เมษายน 2565

### 6 เมษายน 2565 ธรรมะจากพระโฆษฐ์-"สักกะปัญหา"

วันนี้มีสมาชิกร่วมฟังธรรมะจากพระโฆษฐ์หลายคน มากที่สุดที่เคยจัดที่วัดฉิมมาเลยครับ เข้าเริ่มสายขึ้น อีกนึกเป็นแปดโมงครึ่งแต่ก็จบสิบโมงครึ่งครับ มีหยุดพักแค่สิบนาที นับว่ายาวอยู่ครับ ครั้งแรกเป็นเรื่องท้าวสักกะ ครั้งสองจึงเป็นตัวปัญหาที่ทำให้ท้าวสักกะบรรลุธรรมครับ เสร็จฟังธรรมแล้วก็ถวายจตุปัจจัยไทยธรรม และถวายภัตต พระสงฆ์ทั้งวัดรวมทั้งเพื่อนๆที่มาฟังธรรมด้วยครับ วันนี้เมนู-ขนมจีนน้ำยาป่า ลูกชิ้นปลา อร่อยจนต้องเติมกันรอบสองรอบสามเลยครับ เดือนหน้าคงจะอร่อย(กว่านี้)เช่นเคยนะครับ

ท้าวสักกะ เป็นเทพผู้ยิ่งใหญ่ดูแลสวรรค์ชั้นดาวดึงส์รวมทั้งชั้นจาตุมุขอีกด้วย ซึ่งเป็นชั้นที่อยู่ใกล้กับมนุษย์มาก เราจึงได้พบว่าท่านมีเรื่องเกี่ยวข้องกับโลกมนุษย์มากที่สุด สมัยเป็นมนุษย์ท่านทำบุญเป็นสาธารณประโยชน์มากมายทั้งสร้างเสนาสนะ ถนนหนทางฯ โดยมีธรรมะ 7 ข้อ ที่เรียกว่าวัตตบท 7  เป็นธรรมประจำองค์ท่านคือ 1) เลี้ยงมารดาบิดาจนตลอดชีวิต 2) ประพฤติอ่อนน้อมต่อผู้ใหญ่ในตระกูลจนตลอดชีวิต 3) พุควาจาอ่อนหวานตลอดชีวิต 4) ไม่พูดวาจาต่อเสียดตลอดชีวิต 5) มีใจปราศจากความตระหนี่ 6) พูดคำสัตย์ตลอดชีวิต 7) ไม่โกรธตลอดชีวิต

ท่านมีชื่อเรียกหลายชื่อเช่น ท้าวสหัสสน์-คิดเรื่องได้มากมายอย่างรวดเร็ว ท้าวสักกะ-ให้ท่านโดยเคารพ เป็นต้น ท่านมีสหาย33คน ที่ทำบุญกุศลด้วยกันและได้ไปเกิดบนดาวดึงส์ทั้งหมด จนอยู่มาท่านรับรู้ได้ว่าท่านกำลังจะหมดบุญ และมีเทวดาชั้นต่ำกว่าจุติไปเกิดในสวรรค์ชั้นสูงกว่า ท่านจึงกังวลและต้องการมาทูลปัญหาแก่พระผู้มีพระภาคเจ้า จึงมาพบพระพุทธองค์ที่ถ้ำ อินทราละ โดยให้คนพรรณา ปัญหาที่จะเทพบุตรบรรเลงเพลงสรรเสริญพระผู้มีพระภาคเจ้า นำเข้าไป

#### สักกะปัญหา\*

๑. ถาม เทวา มนุษย์ อสูร นาค คนธรรพ์และหมู่สัตว์เป็นอันมากอื่น ๆ ถูกอะไรผูกมัดแม้ตั้งใจว่าจะไม่จองเวร ไม่มีศัตรู ไม่เบียดเบียน อยู่อย่างไม่มีเวรแต่ก็ต้องจองเวร มีศัตรูเบียดเบียนและอยู่อย่างมีเวร.

ตอบ มีความอริสา-ริชยา-และมัจฉริยะ-ความตระหนี่-เป็นเป็นเครื่องผูกมัด.

\*อริสา-ริชยาใน รูป ในทรัพย์ ในคุณความดี เห็นเขาดีกว่าไม่ได้...

\*มัจฉริยะ-ในที่อยู่ ในตระกูล ในลาภ ในวรรณะ ในธัมมะ(ความรู้-คุณพิเศษ)

๒. ถาม ความริชยาและความตระหนี่เกิดจากอะไร.

ตอบ เกิดจากสิ่งเป็นที่รักและสิ่งอันไม่เป็นที่รัก เมื่อไม่มีสิ่งเป็นที่รักและไม่เป็นที่รัก ก็ไม่มีความริชยาและความตระหนี่ (รักใน-รูปและสังขาร)

๓. ถาม สิ่งเป็นที่รักและไม่เป็นที่รักเกิดจากอะไร.

ตอบ เกิดจากความพอใจ เมื่อไม่มีความพอใจ ก็ไม่มีสิ่งที่เป็นที่รักและไม่เป็นที่รัก.. (ในการเก็บกักตน ในการใช้สอย ในการสละออก)

๔. ถาม ความพอใจเกิดจากอะไร.

ตอบ เกิดจากความตริก ( วิตก ) เมื่อไม่มีความตริก ก็ไม่มีความพอใจ. (วิตก-ในตัณหา ในทิกฺขุ)

๕. ถาม ความตริกเกิดจากอะไร .

ตอบ เกิดจากปญฺจสัณฺญา คือสัณฺญาอันประกอบด้วยกิเลสเป็นเหตุเน้นซ้ำ ๓ ประการ ( 1.ตัณหา 108 ความทะยานอยาก , 2.มานะ 9 ความถือตัว , 3.ทิกฺขุ 62 ความเห็น ) เป็นเหตุให้เน้นซ้ำ.

๖. ถาม กิษุปฏิบัติอย่างไร จึงเชื่อว่าปฏิบัติข้อที่สมควรให้ถึงความดับกิเลสที่เป็นเหตุให้เน้นซ้ำ.

ตอบ โสมนัส( ความดีใจ ) โทมนัส( ความเสียใจ )อุเบกขา( ความวางเฉย ) มีอยู่ ๒ อย่าง อย่างหนึ่งควรทำ อีกอย่างหนึ่งไม่ควรทำ คือเมื่อทำให้ดีใจ แล้ว กุศลธรรมเสื่อมไป อกุศลธรรมเจริญขึ้น สิ่งนั้นก็ควรทำ ? ถ้าอกุศลธรรมเสื่อมไป กุศลธรรมเจริญขึ้นสิ่งนั้นก็ควรทำ . ปฏิบัติอย่างนี้ ชื่อว่าปฏิบัติสมควร ที่ให้ถึงความดับส่วนแห่งความกำหนดหมาย กิเลสเป็นเหตุให้เน้นซ้ำ.

๗.ถาม กิษุปฏิบัติอย่างไร จึงเชื่อว่าปฏิบัติเพื่อสํารวมปาฏิโมกข์

ตอบ การกระทำทาง กาย/วาจา/ใจ ไค ทำให้กุศลธรรมเสื่อมไป อกุศลธรรมเจริญขึ้น สิ่งนั้นก็ควรทำ ? ถ้าอกุศลธรรมเสื่อมไป กุศลธรรมเจริญขึ้น สิ่งนั้นก็ควรทำ กิษุผู้ปฏิบัติอย่างนี้ ชื่อว่าปฏิบัติเพื่อสํารวมปาฏิโมกข์.

๘.ถาม กิษุปฏิบัติอย่างไรเพื่อสํารวมอินทริย ( คือ ตา หู จมูก ลิ้น กาย ใจ ) .

ตอบ อารมณ์ที่พึงรู้แจ้งทางตา หู จมูก ลิ้น กาย ใจ นั้น มี ๒ อย่าง อย่างหนึ่งควรเสพ อีกอย่างหนึ่งไม่ควรเสพ. โดยถือ กุศลและอกุศลเช่นกัน

๙.ถาม สมณพราหมณ์ทั้งปวง มีวาทะ มีศีล มีฉันทะ มีจุดหมายปลายทาง อย่างเดียวกันใช่หรือไม่.


ตอบ ไม่ใช่ เพราะโลกธาตุเป็นอนเอก มีธาตุต่าง ๆ กัน สัตว์ยึดถือธาตุอันใด ก็กล่าวเพราะความยึดถือธาตุนั้นว่า นี่จึงจริง อย่างอื่นเป็นโมฆะ.

๑๐. ถาม สมณพราหมณ์ทั้งปวง มีความสำเร็จ มีความปลอดโปร่งจากกิเลส ไม่กลับกำริบหรือแปรปรวนอีก.

ตอบ ไม่ใช่ จะมีความสำเร็จ ก็เฉพาะผู้ที่พ้นแล้วจากตัณหา ( ความทะยานอยาก ) เท่านั้น.

ท้าวสักกะจึงกราบทูลว่า ตัณหาอันทำให้วัน ไหว เป็นโรค เป็นหัวฝี เป็นลูกศร ย่อมจุกคร่า บुरุษเพื่อให้เกิดในภพ นั้น ๆ ถึงความสูงบ้าง ต่ำบ้าง .

ท่านกราบทูลพระผู้มีพระภาคว่า เท่าที่เคยไปถามสมณพราหมณ์เหล่าอื่น แทนที่จะตอบ กลับมาข้อนถามว่า เป็นใคร ครั้นรู้ว่าเป็นท้าวสักกะ ก็กลับถามปัญหาอื่น ๆ ขึ้นว่า ทำกรรมอะไรไว้จึงเกิดเป็นท้าวสักกะ ท้าวสักกะก็ตอบไปตามที่ได้ ฟัง ที่เล่าเรียนมา สมณพราหมณ์เหล่านั้น ก็อึดอึดใจ ว่าได้เห็นท้าวสักกะ ได้ถามปัญหา และท้าวสักกะได้ตอบแก่เรา กลายมาเป็นสาวกของข้าพระองค์ไป แต่หาได้ตอบปัญหาที่ติดข้องอยู่ได้เลย

ท้าวสักกะเปล่งอุทาน นะโม ตัสสะ...สามครั้ง และกราบลาพระผู้มีพระภาค 

ในการสนทนาครั้งนี้ ท้าวสักกะได้ประโยชน์มากมายในธรรม สามารถบรรลุโสดาบัน กลับมีอายุอีกครั้ง มีความ บันเทิงเจริญในธรรม สามารถสิ้นอาสวะกิเลสในเวลาต่อไป อันธรรมสักกปัญหานี้ แสดงให้เห็นถึงเครื่องติดขัดมนุษย์

และสัตว์ทั้งหลายไว้คือ-ปญฺญสัจฺญญา- กิเลสที่ทำให้เกิดอุปทานติดยึดอยู่ สามตัวหลักๆ ได้แก่ ตัณหา มานะ และทิฏฐิ ซึ่งเป็นหลักที่ทำให้เราเกิดอิจฉาริษยาและตระหนี่ ยึดในรูปแบบในสังขาร การปฏิบัติเพื่อการพ้นทุกข์นั้น คือการกระทำทางกาย-วาจา-ใจที่เสริมกุศล บั่นทอนอกุศล ไม่ว่าจะเวทนาใดที่เกิดขึ้นก็ให้พิจารณาเช่นกันว่าส่งเสริมกุศลและลดทอนอกุศลหรือไม่ การเข้าใจรู้ในเวทนาที่ทำให้เกิดตัณหาต่างๆ และปฏิบัติเพื่อตัดกิเลสตัณหาได้ นั่นคือการปฏิบัติที่ถูกต้องตรงตามคำสอนของพระพุทธองค์แล้ว ♡



9 เมษายน 2565 ♡ จัดเตรียมพิธี วางศิลาฤกษ์ ♡

อาคาร 108 ปี หลวงตาพระมหาบัว ฌ รพ.บ้านไผ่

คณะเราออกจาก กทม.ตีสี่ ปกติถึงรพ.บ้านไผ่10โมงเช้า แต่วันนี้ กว่าที่จะถึงป้ายโมงแล้วครับ รถติดมามากๆ เลขครับ ส่วนพี่คามพ์และเจี๊ยบ กว่าที่จะถึงก็ทุ่มกว่าเลขครับ มาถึงก็เริ่มจัดแต่งรูปแบบเดิมที่ทำไว้นิดหน่อยครับ พอตีช่างทำไว้ไม่ตรงแบบที่วางกันไว้ครับ เลขต้องแก้ไขหน่อยครับ กว่าที่จะเสร็จก็เที่ยงคืนพอดีเลขครับ ป้ายๆยังต้องไปขอยืมของที่วัดพระอาจารย์บัวทองมาเต็มรถเลขครับ ตกศีกก็แบ่งคณะบางส่วน ไปพักผ่อนก่อนแต่ก่อนนอนก็ยังสวดมนต์ไหว้พระนั่งภาวนากันเหมือนเดิมครับ เช้าวันอาทิตย์ตื่นกันตีสี่เช่นเดิม แบ่งงานกันหน่อย มีฝ่ายประชาสัมพันธ์ปฏิคม มีคุณจอยคุณพลอย คุณเจี๊ยบ และคุณเขียวคุณแล ฝ่ายบันทึกภาพในพิธี เป็นคุณมณฑาและคุณชัตติยา คุณคามพ์ คุณกาญญ พิธิกร คุณหอมแก้วบัจจัย คุณประจักษ์ คุณสมศักดิ์ คุณสุวิทย์คุณไถยธรรมฯ เสร็จงานหมดแรงกันเลย สองวันทำงานกันตลอด แต่ถึงเหนื่อยก็สุขใจนะครับ ได้ทำบุญตอบแทนพระคุณ บูชาคุณพ่อแม่ครูบาอาจารย์องค์หลวงตาด้วยกันครับ กราบอนุโมทนาบุญกับทุกๆท่านครับ ทั้งพวกเราชาวคณะมูลนิธิฯและเจ้าหน้าที่ แพทย์พยาบาล พนักงานทุกๆท่านของ รพ.บ้านไผ่ด้วยนะครับเห็นได้เลยว่าทุกคนแม้เหนื่อยลำบากแต่ใบหน้ายิ้มแย้มแจ่มใสทุกคน และยั้งต้องขอบพระคุณทุกๆท่านที่มาช่วยออกโรงทาน ช่วยงานทุกอย่างในพิธีด้วยนะครับ ดีที่ผู้มาร่วมงานไม่มากเหมือนรพ.อื่นๆ จึงไม่ยุ่งยากมากนักครับ กราบอนุโมทนาบุญครับ





**10 เมษายน 2565 พิธีบวงสรวงเทพดาอารักษ์**

เวลา 05.30 น. พิธีบวงสรวงเทพดาอารักษ์

- พราหมณ์กล่าวนำบูชาเทพดา อัญเชิญเทวดา และอ่านโองการที่โต๊ะเครื่องบวงสรวงสังเว
  - กรรมการโครงการฯ และแขกผู้มีเกียรติยื่นพนมมือ ฟังพราหมณ์อ่านโองการไปจนจบ
  - ก่อนเสร็จพิธีช่วงเช้า อาจารย์บางโปรยข้าวตอกดอกไม้ และเหรียญมงคล 108 เหรียญ ที่ให้ผู้ร่วมงานได้แบ่งเก็บไว้เป็นมงคลท่านละเหรียญ มีกติกาว่า เก็บได้เพียงคนละเหรียญ ไว้กับตัวจะมีมงคล เงินทองไม่ขาดมือ แต่ห้ามเก็บให้ผู้อื่นหรือเก็บเกินเหรียญ เพราะ ผลจะตรงกันข้าม เพื่อเรียนรู้ความรักความสามัคคี และรู้จักการแบ่งปันกันครับ
- อาจารย์บาง และคณะนำกล่าวโองการ บวงสรวงพระพรหม พระแม่ธรณีและ เทพดาอารักษ์ เพื่อขอสร้างอาคาร 108 ปี หลวงตาพระมหาบัว ญ รพ.บ้านไผ่ ซึ่งสร้างใหม่เนื่องจากรพ.เดิมมีพื้นที่น้อยไม่เพียงพอกับการให้การรักษาพยาบาลประชาชนทั่วไป ที่แห่งนี้เดิมเป็นที่ทิ้งศพไร้ญาติ จึงมีศพที่ยังไม่ได้ทำพิธีส่งส่วนบุญกุศลให้เขามากมายหลายศพ การทำบุญครั้งนี้จึงเป็นโอกาสดีที่ได้ทำบุญให้กับพวกเขาอีกด้วย



**ทำบุญตักบาตรพระสงฆ์ จำนวนประมาณ 30 รูป ณ รพ.บ้านไผ่ จังหวัดขอนแก่น**

- |  |  |
|--|--|
| พระครูกันตธรรมานุรักษ์ วัดศรีสุ่มังคล์             | หลวงปู่บุญทัน พระครูปัญญาธาราจารย์ วัดเขาเจริญธรรม |
| พระราชวรญาณ โสภณ วิ. วัดป่าศรีทราถาว               | พระอาจารย์เฉลิม ฆมฺมชโร วัดป่าภูแปกญาณสัมปันโน     |
| พระอาจารย์ประเสริฐ สิริคุตโต วัดป่าเวฬุวันอรัญญาภิ | พระครูวิสิฐพรหมจริยคุณ วัดอรัญพรหมาราม             |
| พระมหาพุลศักดิ์ สุทธิญาโณ วัดป่าคำแคนเหนือ         | พระอาจารย์ธีระยุทธ ธีรยุทธโน วัดป่าทำน้ำ           |
| พระอาจารย์สมภพ อภิวัฒน์ โนน สำนักสงฆ์ทรัพย์สวนพลู  | พระอาจารย์สาธิต ชยสาธิตโต วัดป่านพชัยมงคลธรรม      |
| พระครูสุวัฒน์ปัญญาคุณ วัดคุ้มจัดสรรค               | พระอาจารย์ภัทรพล เขมภูติโต วัดป่าชัยวารินทร์       |



### ถวายจันทน์พ่อแม่ครูอาจารย์

เสร็จแล้วกราบพระประธานที่หอพระ ศาลตายาย และบริเวณที่มีประวัติสำคัญต่างๆในรพ. เพื่อให้บังเกิดความร่มเย็นสงบสุขแก่ ผู้ป่วย ครอบครัว เจ้าหน้าที่แพทย์พยาบาล ด้วย พระพุทธคุณ ธรรมคุณ สังฆคุณ ต่อไปครับ



### พิธีวางศิลาฤกษ์ อาคาร “108 ปี หลวงตาพระมหาบัว” ณ รพ.บ้านไผ่ จังหวัดขอนแก่น

09.19 น. ๐ ประธาน มูลนิธิกล่าวรายงาน วัดอุประสงค์ฯ

เลขาธิการมูลนิธิฯ จุฑารูปเทียน บูชาพระรัตนตรัย

๐ พิธีกรกล่าวนำอาราธนาศีล – พระปริต

๐ พระสงฆ์เจริญพระพุทธมนต์

09.39 น. วางศิลาฤกษ์ อาคาร “108 ปี หลวงตาพระมหาบัว”

๐ ประธานจุฑารูปเทียน บูชาพระรัตนตรัยและจุดเครื่องบูชาฤกษ์

๐ ประธาน ฯ ตั้งจิตอธิษฐานนำใบเงิน ใบทอง ใบนาก 8 ใบ และเหรียญเงิน, ทองโปรยลงกันหลุม (เป็น

การซื้อที่)

๐ ได้ฤกษ์ ประธาน ฯ ยืนหันหน้าไปทางทิศเป็นศรีของวัน (ทิศตะวันออกเฉียงใต้ - อากเนย์)

๐ ประธานและกรรมการ โครงการฯ ดอกเข็มไม้มงคล 9 ต้น ตามลำดับเป็นประทักษิณ

1. ประธาน-คุณสมชาย-นลินี วงศ์จันทร์เพ็ญ 1,000,000 บ.
2. รองประธาน-พล.ร.อ.ประสพ-จิตต์สมร อุดหนุน 500,000 บ.
3. รองประธาน-คุณประจักษ์-คุณสพททัย อุดหนุน 500,000 บ.
4. กรรมการ-คุณชลิตา ธนรัฐธีรกุล 160,000 บ.
5. กรรมการ-คุณเกษรี ขจรเกียรติคุณ 100,099 บ.
6. กรรมการ- คุณสมศักดิ์ คู่คำเกิง 100,000 บ.
7. นายแพทย์อัครชัย บำรุง ผู้อำนวยการ โรงพยาบาลบ้านไผ่
8. คุณปิติ ดิยาเดชาชัย ประธาน กรอ. อ.บ้านไผ่

9. นางวิภาพร ฉัตรวณิชเสถียร โรงแรม อินทาวา

o พระสงฆ์เจริญชัยมงคลคาถา (ดนตรีบรรเลงเพลงมหาฤกษ์)

o พ่อแม่ครูอาจารย์ร่วมวางแผ่นอิฐทอง - นาก - เงิน และวางตลับบนพริตน์ลงในช่องอิฐที่ก่อไว้

เสร็จแล้วพ่อแม่ครูอาจารย์ร่วม วางศิลาฤกษ์บนอิฐ ทอง-เงิน-นาก

o พ่อแม่ครูอาจารย์ประพรมน้ำพระพุทธมนต์ และอธิษฐานจิต

o พ่อแม่ครูอาจารย์และผู้ร่วมพิธี ร่วม โปรยข้าวตอกดอกไม้ เหริยญเงิน เหริยญทอง บนศิลาฤกษ์ พร้อมอธิษฐานจิต เป็นอันเสร็จพิธี



ถวายผ้าป่า ถวายจตุปัจจัยไทยธรรมฯ

ผอ.อคุณชัย นำผู้มีจิตศรัทธา ข้าราชการ พ่อค้า ประชาชนบ้านไผ่ ร่วมถวายผ้าป่าสร้างอาคารฯ เสร็จแล้ว คณะกรรมการ โครงการฯและแขกผู้มีเกียรติ ถวายปัจจัยไทยธรรมแด่พระสงฆ์

o พระสงฆ์รับถวายไทยธรรมแล้ว หลวงปู่ตี ให้ พระธรรมโฆวาท กล่าวสัมโมทนียกถา และอนุโมทนาให้พร

o ประธาน ฯ คณะกรรมการ โครงการฯ และแขกผู้มีเกียรติ กรวดน้ำและรับพร เสร็จแล้วถ่ายภาพที่ระลึกร่วมกัน

เสียดายที่งานนี้มีผู้มาร่วมงานน้อยมาก ส่วนราชการเองก็ไม่ค่อยได้มาร่วมงานด้วยเลย น่าจะเป็นงานวางศิลาฤกษ์ที่มีผู้มาร่วมงานน้อยที่สุดเท่าที่ทำกันมาครับ อาจเป็นเพราะโควิดนะครับ เห็นหน้ากันก็แต่จนท.รพ.และมูลนิธิ มองกันไปมองกันมา ทำงานกันหัวเป็นน้อตกันเลยครับ ครูบาอาจารย์สุธรรมท่านก็ติดโควิดมาไม่ได้ ท่านอจ.บุญทัน กับปู่เฉลิมมาแทนให้ ท่านอาจารย์ชิน ท่านอาจารย์ประกอบ ท่านบุญตาก็ไม่มาครับ เจียบเหงากันหน่อย แต่อย่างไรก็ต้องอดทนพยายามทำไปครับ ตอบแทนพระคุณองค์หลวงตากันนะครับ

หมายเหตุ

ปัจจัยถวายสงฆ์ : จากรพ.บ้านไผ่ रुपये 3,000 บาท จากมูลนิธิดวงแก้วฯ रुपये 7,000 บาท

ไทยธรรม : หนังสือที่ระลึก ศีวีตีพระไตรปิฎก ลูกบัวแก้วคริสเตล จากมูลนิธิดวงแก้วฯ

\*\*\*ค่าใช้จ่ายในส่วนของมูลนิธิฯ 335,000 บาท

\*\*\* ร่วมบุญ : ครูจารย์ในพิธีร่วมปัจจัยมา 56,500 บ. ครูจารย์บุญมี 50,900 บ. ครูจารย์สามคง 100,000 บ.

ผู้ร่วมพิธี ร่วมทำบุญกับมูลนิธิฯ 18,000 บ.



หลายเดือนมานี้เราสนทนาเรื่อง ธรรมเซนกันหลายๆครั้ง จึงอย่างนำธรรมมาฝากเพื่อนๆบ้างนะครับ ระหว่างการเดินทาง จึงนำเรื่องเซนมาคุยกันครับ

แก่นธรรมจากท่านปรมาจารย์ตักม้อ “ธรรมเซน”

ในบั้นปลายชีวิตของท่านโพธิธรรม-สังฆปริณายกองค์ที่หนึ่ง แห่งนิกายเซน ในแผ่นดินจีนนั้น ท่านได้เรียกศิษย์ทุกท่านมารวมกันเพื่อถามว่าธรรมะนั้นคืออะไร?

1.ศิษย์อาวุโสองค์แรก ชื่อ เต้าหู่กิกขุ ตอบว่า ธรรมะนั้นไม่ติดยึดในตัวหนังสือ (พระคัมภีร์) แต่ก็ไม้อาจละทิ้งจากตัวหนังสือ (พระคัมภีร์) ได้ ธรรมทั้งหลายอยู่เหนือการยอมรับและเหนือการปฏิเสธ นั่นคือธรรมที่แท้จริง

\*\*\*ท่านตักม้อ ตอบว่า ถูกต้องแล้ว \*\*\* เอาหนังของข้าไป

2.ศิษย์อาวุโสองค์ที่สอง ชื่อ แม่ชีจั้งที่ ตอบว่า ธรรมนั้นก็เหมือนกับที่พระอานนทเห็นพุทธรูมิของพระอักษโยกยา พุทธเจ้าเพียงแวบเดียว แล้วก็ไม่เคยได้เห็นอีกเลย นั่นคือธรรมที่แท้จริง

\*\*\*ท่านตักม้อ ตอบว่า ถูกต้องแล้ว \*\*\* เอาเนื้อของข้าไป

3. ศิษย์อาวุโสองค์ที่สาม ชื่อ เต๋ายกภิกขุ ตอบว่า มหาภูติทั้งสี่เดิมนี้ว่างเปล่า ชั้นทั้งห้าก็ไม่มีตัวไม่มีตน จึงไม่มี  
ธรรมะใดๆที่จะต้องบรรลุได้เลย นั่นคือธรรมที่แท้จริง

\*\*\*ท่านตักม้อ ตอบว่า ถูกต้องแล้ว \*\*\* เอากระดูกของข้าไป

4. ศิษย์องค์ที่สี่เป็นศิษย์ก้นกุฎิของท่านชื่อ หุยค้อ ภิกขุ ลูกจีนยี่น

แต่นิ่ง หุบปากเงียบ เป็นการแสดงว่า ธรรมะที่แท้จริงนั้นไม่อาจเอ่ยเป็นคำพูดได้ นั่นคือธรรมที่แท้จริง

\*\*\*ท่านตักม้อ ตอบว่า ถูกต้องแล้ว \*\*\* เอาไขกระดูกของข้าไป

ท่านตักม้อ อธิบายว่า สององค์แรก เอา เนื้อของท่านไป ส่วนสององค์หลัง เอากระดูกของท่านไป เพราะ ธรรมะนั้น ไม่  
มีคำพูดใดๆ จะสามารถสื่อความหมายออกมาได้ ที่จะให้ตรงกับสภาวะธรรมนั้นๆได้ การเข้าถึงธรรมนั้น เป็นปัจเจกตั้ง  
เฉพาะตัวเฉพาะคนเท่านั้น

“ธรรมะนั้นถ่ายทอดจากจิต สู่อจิตเท่านั้น”

สรุป ท่านสังฆปริณายกนิกายเซนองค์แรกในประเทศจีน คือท่าน โภชิธรรม ตักม้อ ได้กล่าวสรุปให้ศิษย์ทั้งหลายไว้ว่า “  
พวกเขาทั้งหลายจงอย่าประมาทเลย วันเวลากำลังหมดลงไปๆ เช่นเดียวกับ อายุ และ ความชรา สังขาร ทั้งหลายไม่เคย  
รอผู้ใด “ จิตตนคิด - กายตนทำ – ปากตนพูด ” ใครทำใครก็ต้องรับผลการกระทำนั้นๆด้วยตนเอง รับแทนกัน กระทำ  
แทนกันไม่ได้ เช่นเดียวกับ บุญกุศล และมรรคผลนิพพาน ก็เช่นกัน ธรรมนั้นอยู่ที่การประพฤติปฏิบัติด้วยตนเองเท่านั้น  
ใจความจาก "เซนเนื้อ เซนกระดูก" : ชีรทาส

ระหว่างเดินทางในรถตู้ ปกติเรื่องที่เราสนทนากัน มักเป็นเรื่องที่มีประโยชน์กับเพื่อนๆในเรื่องต่างๆ พอคิดครั้งนี้มีทั้งครู  
จารย์บางท่านติดโควิด เพื่อนๆบางท่านก็ไม่สบาย เลยคุยกันเรื่องบทสวด-โพชฌงค์-

ก่อนจะคุยกัน ขอย้อนใจความสักเล็กน้อยนะครับ



โพชฌงค์ หรือ โพชฌงค์ 7

คือธรรมที่เป็นองค์แห่งการตรัสรู้ หรือองค์ของผู้ตรัสรู้ มีเจ็ดอย่างคือ

1. สติ ความระลึกได้ สำนึกพร้อมอยู่ ใจอยู่กับกิจ จิตอยู่กับเรื่อง
2. รัम्मวิจยะ ความเพียรธรรม ความสอดส่องสืบค้นธรรม
3. วิริยะ (วิริยสัมโพชฌงค์) ความเพียร
4. ปีติ (ปีติสัมโพชฌงค์) ความอิ่มใจ
5. ปัสสัทธา (ปัสสัทธัมโพชฌงค์) ความสงบกายใจ
6. ปัสสัทธา (สมาธิสัมโพชฌงค์) ความมีใจตั้งมั่น จิตแน่วในอารมณ์
7. อุเบกขา ความมีใจเป็นกลาง เพราะเห็นตามเป็นจริง

โพชฌงค์ 7 เป็นหลักธรรมส่วนหนึ่งของ โพธิปักขิยธรรม 37 (ธรรมอันเป็นฝักฝ่ายแห่งความตรัสรู้) เกื้อหนุนแก่ อริยมรรค อันได้แก่ สติปัฏฐาน 4 สัมมัปปธาน 4 อธิวิปาที 4 อินทริย 5 พละ 5 โพชฌงค์ 7 และมรรคมีองค์ 8 ทั้งนี้ พระสูตร และปาฐะที่เกี่ยวข้องกับโพชฌงค์ 7 โดยตรง ได้แก่ มหาภักตสปโพชฌงค์สูตร, มหาโมคคัลลานโพชฌงค์สูตร, มหาจุนทโพชฌงค์สูตร

## ♡ บทสนทนา

เพื่อนๆหลายคนบอกว่าเวลาป่วยของท่านให้สวดบทโพชฌงค์ แล้วจะหายป่วย ก็เลยถามว่าหายได้อย่างไร? เพื่อนๆตอบกันไม่ได้ เลยขอนำคำสอนครูจารย์ มาอธิบายให้เพื่อนๆฟังกันครับ

ท่านว่า เมื่อเรามีอาการเจ็บป่วย ภายป่วยใจก็เลยกังวลทำให้ใจก็ป่วยไปด้วย ตามมาด้วยความอยากที่จะหาย กังวลเรื่องการรักษาตน เรื่องงาน ครอบครัว คนข้างเคียงฯมากมาย ด้วยสิ่งนี้เองทำให้เราจึงต้องนำคำสอนเรื่องโพชฌงค์มาใช้

สติ- ทำให้เรากลับมาให้ความสนใจระลึกไว้ในกายในใจของเรา ระลึกไว้ในความเจ็บป่วยของตน เรียนรู้ว่าเจ็บป่วยนี้มาจากกายที่ไหนด อย่างไร เป็นที่ใจด้วยหรือไม่ ใช้สติ+สัมปชัญญะ พิจารณาในกายในใจนี้

ธัมมวิจยะ- ใช้ธรรมมาพิจารณา กายใจนี้ พิจารณาขั้น พิจารณาในกาย ในใจ ว่ากาย/เวทนา/สัญญา/สังขาร/วิญญาณ นั้นๆมิใช่เป็นตัวเป็นตนของเรา

เราจะมายึดความเจ็บปวดความทุกข์ทรมานั้น มิใช่ตัวตนของเรา เราจะมายึดเป็นของเราอยู่ทำไม แต่การพิจารณาเพียงครั้งสองครั้ง จิตนั้นจะยอมรับได้อย่างไร

วิริยะ-ความเพียร พังเพียรพิจารณาน้อมนำความรู้ในธรรม ที่พิจารณาตามคำสอนของพระพุทธองค์ พิจารณาจน จิตนี้ใจนี้ ยอมรับในอรรถในธรรมนั้นอย่างศิโรราบ

ปีติ - เมื่อพิจารณาธรรม ในกายในใจนี้จน จิตใจนี้ยอมโดยไม่มีข้อกังขาใดๆแล้ว จิตใจนี้ก็ไม่ยึดมั่นในเวทนา ความทุกข์ ความเจ็บปวดนั้นๆอีกต่อไป ใจเกิดความปีติ สุข จากการปล่อยวางทุกข์นั้นๆแล้ว

ปัสสัทธา - เมื่อความทุกข์ที่ยึดไว้ว่าเวทนานั้นเป็นของเราหมดไป แม้เวทนานั้นๆยังมีอยู่เช่นเดิม...แต่ใจกลับไม่ยึดแล้ว เกิดความสุข ปีติในใจ กายใจปล่อยคลาย กายและใจจึงสุขสงบ ปล่อยวางจริงๆ

ปัสสัทธา - เมื่อกาย และใจ ปล่อยวางลงแล้ว ความกังวลใดๆหมดไป นิเวศน์ก็หมดกำลังรบกวนจิตใจ อารมณ์รวมเป็นหนึ่งเกิดสมาธิ หมดความวิตกวิจารณ์ในเวทนา จิตใจเปี่ยมความสุข ผ่อนคลายทุกอย่างลง ความเจ็บปวดที่เคยมีหมดไปพร้อมความวิตกกังวลทางใจทั้งหลายด้วย

อุเบกขา - เมื่อจิตรวมลงเป็นสมาธิแล้ว ใจก็ปล่อยวางอยู่ในอุเบกขาธรรม ใจน้อมลงในความจริงของชีวิต ความจริงของสรรพสิ่งทั้งปวง อริยสังขทั้งมวลกลับพอมองเห็นได้ราวๆจนกระทั่งชัดเจนขึ้นๆ จนใจนี้เดินเข้าสู่อริยมรรคแล้ว

ธรรมใดที่ครูจารย์เคยเมตตาสอนไว้ นำมาฝากเพื่อนๆพอเท่าที่ฟังได้จำได้ อาจผิดพลาดกระท่อนกระแท่น ก็โปรดอภัยด้วย

ในศาสนาขององค์พระศาสดาของพวกเรานั้น ไม่มีการอ่อนวอน ขอโดยไม่มีการกระทำ การจะสวดมนต์แล้วให้โรคหายนั้น อาจทำให้จิตสงบลงได้บ้างจากความเพียรในการท่องบ่นบทสวดนั้นๆ แต่ถ้าไม่มีปัญญาเป็นองค์ประกอบใน

ธรรม นำมาพิจารณา เพื่อดำเนินตามพระธรรมคำสอนขององค์ศาสดาแล้ว เมื่ออ่อนวอนไปไม่เกิดผลบ่อยๆ เขา ศรัทธา  
ที่เคยมีอาจเสื่อมไปได้ แท้จริงนั้นเป็นเพราะเรากระทำผิดไปเอง แต่กลับโทษศาสนา...จาก ได้ร่ำกาสาวพัสตร์ : ฐิตโร

## 16 เมษายน 2565 วัดป่ามหาไชย

เช้าออกจากธรรมวิภาวันหกโมง ซื่ออาหารมาถวายท่านอาจารย์มหาประกอบ ที่วัดป่ามหาไชย ท่านอาจารย์สุ  
ลาน ก็อยู่กับท่านด้วย เพราะเมื่อวานมีผ้าป่าทองคำเข้าคลังหลวง ท่านแจ้งว่าได้ประมาณสองล้านหกกรับ กราบ  
อนุโมทนาบุญกับทุกๆท่านด้วยนะครับ

ถวายจันทน์เสร็จก็ถวายไทยธรรมและสนทนาเรื่องต่างๆกับท่านหลายเรื่องอยู่ครับ ท่านสอนว่าทำบุญยาก ทำ  
สำเร็จก็ได้ธรรมะไปด้วย วิริยะ อุตสาหะ ขันติฯ แต่กว่าจะได้ก็จะต้องผ่านอะไรๆมาพอควรนะครับ สุดท้ายก่อนลากลับ  
เราจึงกราบขอเป็นเจ้าภาพกุฏิที่ท่านจะสร้างใหม่สองหลัง เรียนท่านว่าเดือนมิถุนายนประมาณต้นเดือนจะพาเพื่อนๆ มา  
กราบถวายท่านด้วยกันครับ เพราะทางมูลนิธิมีปกติทำบุญต้นปีและกลางปี เดือนมกรและมิถุนายนครับ



## 17 เมษายน 2565 ทำความสะอาดวัชรธรรมสถาน

วันนี้พวกเราพี่ๆ น้องๆ มาร่วมกันทำความสะอาดวัชรธรรมสถานร่วมกัน เพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับเปิด  
อบรมปฏิบัติธรรมอีกครั้งหลังจากปิดไปนานเกือบสองปี โดยมีพี่แป้น-อาจารย์ พญ. อมรา มลิลา เมตตามาเป็นผู้  
ถ่ายทอดธรรมะให้พวกเราครับ เสร็จงานก็มีการรดน้ำดำหัวกันเป็นสิริมงคล แต่เห็นอื่นใด หยาดเหงื่อ แรงกายแรงใจ  
ที่เราาร่วมกันทำความสะอาดที่ของพ่อแม่ครูบาอาจารย์องค์หลวงตาพระมหาบัวที่รักและเคารพยิ่งของพวกเรา โดยมี  
เจตนาที่จะส่งเสริมให้เกิดการปฏิบัติภาวนา ถ่ายทอดพระธรรมคำสอนขององค์ศาสดานั้น ยิ่งใหญ่กว่าพรใดๆ ทั้งหลาย  
ทั้งหมดอยู่แล้วครับ ทุกๆหยดของหยาดเหงื่อจากแรงกายแรงใจที่บริสุทธิ์นี้ เป็นพรอันยิ่งใหญ่ ที่จะนำพาเราสู่ทางเดินที่  
พ่อแม่ครูอาจารย์พาดำเนิน ให้พวกเราไม่หลงไปจากอริยมรรคอันประเสริฐแน่นอน กราบอาราธนาคุณพระศรี  
รัตนตรัย คุณพ่อแม่ครูบาอาจารย์ เมตตาหนุนนำส่งเสริมให้พวกเราทุกคน จงเจริญก้าวหน้าในธรรมนับจากชาตินี้และ  
ตลอดไปในทุกภพชาติ ไม่หลงไปในมิถุนาธิฐิไม่ว่าจะในภพหนึ่งภพใดในอนาคตนะครับ กราบอนุโมทนา

การอ่อนวอนขอพรใด จะสำเร็จผลได้ต้องมีการกระทำอันสมควรประกอบการขอนั้นๆ เราจึงเรียกว่า การ  
อธิษฐาน การขอเพียงอย่างเดียว โดยไม่มีเหตุที่สมควรกับผลนั้น คงไม่เรียกได้ว่าพุทธบริษัท นะครับ หรือว่าอย่างไ  
ครับ



**18 เมษายน 2565 ห้องความดันลบ รพ.สมเด็จพระปิ่นเกล้า**

ป้ายชื่อเจ้าภาพห้องความดันลบ ที่รพ.สมเด็จพระปิ่นเกล้า จำนวน2ห้อง ติดตั้งเรียบร้อยแล้วครับ กราบอนุโมทนาบุญกับท่านและครอบครัวด้วยครับ ด้วยกุศลผลบุญนี้ ขอให้ท่านและบุคคลอันเป็นที่รักของท่านจงมีความสุข เจริญยิ่งทั้งทางโลกและทางธรรม ตลอดไปครับ



**19 เมษายน 2565 เรียนเชิญร่วมสร้างสะพานบุญ**

ครูจารย์สมควรท่านเมตตาจะสร้างสะพานให้ชาวบ้านบ้านหมาบ้า คอยแม่ตื่น ทดแทนสะพานเดิมที่ใช้มานานแล้ว และปัจจุบันสภาพไม่แข็งแรงไม่ปลอดภัยของผู้สัญจรผ่านไปมาครับ งบประมาณเบื้องต้นอยู่ที่สามแสนบาทครับ เพื่อนๆท่านใดสนใจร่วมบุญเรียนเชิญได้ครับ ทางมูลนิธิจะขอรับเป็นเจ้าภาพ ช่วยสร้างสะพานให้พี่น้องเราได้สะดวกสบายและปลอดภัยกันมากขึ้นครับ กราบอนุโมทนาบุญทุกๆท่านครับ



## 22-24 เมษายน 2565 อบรมปฏิบัติภาวนา

คุณหม่อมรา เมตตามาสอนพวกเราที่วัชรธรรมสถาน เป็นครั้งแรกหลังปีคอบรมมาเป็นเวลากว่าสองปี จากพิษโควิดครับ เห็นทุกๆ ท่านตั้งใจกัน ความเห็นดีเห็นชอบจากการจัดเตรียมสถานที่หลายๆ วันที่ผ่านมาก็หายไป เปลี่ยนเป็นความปิติเจามาทดแทน กราบอนุโมทนาบุญกับทุกๆ ท่านครับ

วันที่สองของการปฏิบัติ เราตื่นกันดีสี่คุณประจักษ์ที่ระฆังปลุกทุกๆ คน กว่าจะเสร็จก็เกือบตีสอง ตอนแรกว่าจะเนสนั่นซึกจนเช้าแต่อาจยังไม่พร้อมกันเลยติดไว้ก่อน มาแก้ตัวครั้งหน้าครับ คุณหม่อมราบอกพวกเราว่าท่านต้องปั่นพวกเราเหมือนช่างปั่นหม้อ ต้องบีบต้องนวด ต้องทุบต้องตี จนคืนนั้นพร้อมจะขึ้นรูปเป็นหม้อ เครื่องใช้ต่างๆ ถ้าทำไม่ดีคืนเผาที่เป็นหม้อก็จะมีฟองอากาศเสียหาย ไม่สามารถเป็นภาชนะที่ดี-สวยงามได้ พวกเราก็เช่นกัน ท่านจะบรรจุปั่นเราให้เป็นพุทธบริษัท ที่ดีและนักปฏิบัติภาวนาที่งดงามต่อไปให้ได้ กราบพ่อแม่ครูอาจารย์ กราบพี่น้องเพื่อนที่รักทุกท่านด้วยความเคารพ



## 24 เมษายน 2565 วัชรธรรมสถาน-พระอาจารย์ฐา ของฝาก

ตลอดการอบรมปฏิบัติภาวนา ท่านอาจารย์ฐาเมตตานำพาพวกเราสวดมนต์ทำวัตรเช้าเย็น รับบาตร รั้งภัตที่พวกเรากราบถวายทุกวัน รวมทั้งเมตตาให้สัมโมทนาญาคายิกๆ ให้พวกเราทุกวันด้วย กราบขอบพระคุณในความเมตตาของท่านฐาค่ะด้วยครับ นอกจากนี้เบื้องหลังการจัดอบรม จะมีภาพท่านอาจารย์ฐาคอยปิดกวาดตาทำความสะอาดทางเดินจงกรมให้พวกเราเสมอ

เพื่อเป็นของฝากให้เพื่อนๆ ที่ไม่มีโอกาสเข้าอบรมครั้งนี้ ขอแบ่งปันธรรมะของท่านให้เพื่อนๆ สักหน่อยนะครับ

คำสอนที่ท่านมอบให้พวกเรา ท่านว่าการฝึกอบรมนั้นจำเป็นยิ่ง เหมือนฝึกทหาร เพราะถ้าปล่อยไปสู้รบเอง คงไม่ถูกระเบิดก็คงถูกยิงตายเสียก่อนจะได้รบ พวกเราหลายๆ คนมักคิดว่าเมื่ออ่าน/ฟัง ธรรมะแล้ว รู้แล้วเข้าใจแล้ว ก็จะออกสนามสู้กับกิเลสได้เลย.....นั่นเปรียบเสมือน ทหารใหม่ที่ไม่ได้ฝึกก่อนออกรบ ท่านทุกคน คงสามารถคาดการณ์และนิภาพได้เอง..... อีกเรื่องที่ท่านสอนคือ พวกเรามักจะสร้างความขัดแย้งกันและกันเสมอ จากความคิดเห็นที่

แตกต่างกัน เป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้องจริงๆ เพราะสิ่งเดียวกัน ถ้ามองคนละมุมก็แตกต่างกันได้เสมอ เช่น เกษัชกร เห็นต้นไม้ ก็คิดถึงการทำยา- ชาวบ้าน ก็คิดว่าจะนำไปทำฝืนถ้าเขาขายฝืนอยู่ - หรือถ้าเขากำลังสร้างบ้าน ก็คิดว่าจะเอาไป ทำฝา ทำเสาทำซื่อทำแป เป็นต้น ทุกคนมักคิดเห็นในมุมมองของตัวเองเสมอ ทั้งสภาพแวดล้อม และประสบการณ์ เราจึงควรให้ความเคารพ ในความคิด ในมุมมองของผู้อื่นก่อน ...ที่จะเสนอมุมมองความคิดของเรา เพื่อปรึกษาหารือแนวทางที่เหมาะสมในเรื่องต่างๆที่กระทำร่วมกัน..... กราบครูจารย์ฐาด้วยความเคารพ

ปัจจุบันท่านดูแลที่วัชรธรรมสถานเพียงรูปเดียว เพื่อนๆสามารถไปถวายจันทน์หรือสนทนาธรรมหรือช่วยงานปิดกวาดทำความสะอาดดูแลสถานปฏิบัติธรรมขององค์หลวงตาบ้านตาดแห่งนี้ได้ทุกวันครับ ช่วยกันรักษาสนสมบัติขององค์พ่อแม่ครูอาจารย์ร่วมกันนะครับ



### ปิดอบรม ณ วัชรธรรมสถาน พญ. อมรา

สามสี่วันที่ผ่านมาคุณหม่อมอมรามเตตามาให้การอบรมพวกเรา ณ วัชรธรรมสถาน อยู่ร่วมกับเราตลอด 24 ชม. ถ่ายทอดความรู้ประสบการณ์พระธรรมคำสอนของพ่อแม่ครูอาจารย์ให้พวกเราอย่างไม่เห็นแก่เหน็ดเหนื่อยใดๆ ที่อายุก็แปดสิบกว่าแล้วครับ ข้อเท้าพี่แป้นเจ็บจนไม่สามารถนั่งพับเพียบได้เหมือนเดิม แต่ก็ไม่เคยย่อท้อ เสียสละเวลามาแบ่งปันธรรมะให้พวกเราได้นำกลับมาใช้ในชีวิตประจำวัน และสืบต่อพระศาสนาต่อไป ปัจจัยที่พวกเราช่วยกันกราบถวายท่านประมาณ 6 หมื่นบาท ท่านก็ให้นำไปสนับสนุน โครงการ 108 ปี ชาตกาลองค์หลวงตาพระมหาบัวทั้งหมด กราบอนุโมทนาครับ

ธรรมที่ท่านสอนเรามากมายจนไม่อาจสรุปมาแบ่งปันเพื่อนๆ ได้หมด แต่จะขอนำมาเล่าให้เพื่อนๆ สักเล็กน้อย นะครับ

1. ธรรมะข้อใหญ่คือสติ ไม่ว่าจะเดินจงกรม นั่งภาวนา นอน หรือทุกขณะในการใช้ชีวิตประจำวัน สติล้วนสำคัญอย่างยิ่ง ผู้ปฏิบัติหลายท่านบอกว่าภาวนาอยู่ก็รู้สึกว้าวุ่นหายใจไป ไม่รู้สึกตัว ทั้งกายและใจหายไป ก็เป็นเพราะสติไม่ต่อเนื่อง กำลังสมาธิไม่เพียงพอนั่นเอง คำภาวนาหายได้ แต่ตัวผู้รู้หายไปไม่ได้ ภาวนามีสติต่อเนื่องจะได้ไม่หลง

2. ชีวิตประจำวันของเรานั้น มีเรื่องต่างๆมากมายเข้ามากระทบกาย กระทบใจ และพวกเราส่วนใหญ่มักเก็บมาไว้กับตัวจนหนักอึ้ง เหมือนแบกแอกสัมภาระไว้เต็มหลัง ถ้าเป็นเช่นนี้ เมื่อกลับบ้าน จะเริ่มพิจารณาธรรมะหรือจะภาวนาก็ลำบาก สงบใจลงได้ยากมาก ท่านสอนให้พวกเราปลดแอกเหล่านั้นลงเสียให้หมดก่อน จะให้ดี เรื่องต่างๆที่มากกระทบกายกระทบใจในแต่ละวันก็อย่าเอามาเก็บไว้ในใจปล่อยออกไปเสียบ้าง การภาวนาก็จะทำได้ดีขึ้น เหมือนพวกเราหลายคน วันแรกของการอบรม มักเอาเรื่องที่บ้านที่ทำงานตามมาด้วย กว่าจะปลดออกได้ก็วันสุดท้ายแล้ว จึงรู้สึกว้าวุ่นสุดท้ายจะสุขสงบ-ใจสบาย ผ่อนคลายกว่าวันแรกๆมาก ท่านให้ทำเช่นนี้ทุกวัน ๆ ก่อนนอนสวดมนต์ไหว้พระ ปลด

เรื่องต่างๆที่แบกไว้ในใจออกไปให้มากที่สุด ก่อนจะนั่งสมาธิภาวนา การปฏิบัติภาวนาของเราก็จะพัฒนาไปได้มากขึ้นๆ กราบอนุโมทนา.... ขอบพระคุณท่านอาจารย์หม่อมมรารับ



27 เมษายน 2565 ถวายปัจจัยดูแลสงฆ์ วัดถ้ำพระภูวี่ประจำปี 65

ตั้งแต่สมัยบวชเรียนกับครูจารย์หลวงตาพระมหาบัวในปี 47 ก็ได้ไปอาราธนาท่านขอช่วยดูแลเสนาสนะป่าที่สำคัญๆ เป็นหลักที่ครูจารย์ท่านได้ดูแลอยู่หลายแห่งด้วยกัน เพราะครูจารย์ท่านว่าสถานที่ทั้งหลายเหล่านั้นล้วน สัมปายะ ต่อการปฏิบัติภาวนา ครูจารย์ท่านอยากให้พระตั้งใจปฏิบัติอย่างเดียวไม่ต้องกังวลในเรื่องอื่นๆ แต่ทั้งนี้เราก็รับมาเพียงสองแห่งคือของท่านหมู จ.เลย และลป.เสถียรจ.บึงกาฬ แต่ท่านหมอบอกว่าของท่านไม่จำเป็น ส่วนของลป.เสถียรเราถวายท่านเป็นประจำหลังจากนั้น สองทาง คือ ถวายเข้าบัญชีส่วนหนึ่งและอีกส่วนคือปัจจัยซื้ออาหารถวายสงฆ์ผ่านน้องนิวัฒน์ (ช่างมิตร) เป็นประจำทุกๆ เดือน แต่ช่วงหลังมานี้ทางราชการมีการตรวจสอบบัญชีมูลนิธิฯ มากขึ้นๆ และมูลนิธิเราก็ทำกิจกรรมหลากหลายอย่างที่ไม่สามารถจะได้รับใบอนุญาตหรือใบเสร็จที่หักภาษีได้เช่นผ้าป่า ของไทยธรรม ปัจจัยถวายครูจารย์ หรือเช่นค่าใช้จ่ายไปทริบถวายผ้าอาบน้ำฝน ผ้าจํานำพรษา ฯ แม้แต่ปัจจัยถวายเครื่องใช้รวม กองกฐินเป็นต้น ปัจจัยถวายครูอาจารย์ประจำเดือนจึงต้องเปลี่ยนเป็นประจำปี แม้ไม่มากนักแต่ก็จะทำต่อเนื่องไปตลอด (ประมาณ 3000-3500 บ.ต่อเดือน) จึงต้องขออนุญาตครูจารย์ท่านกราบถวายเป็นเช็คเป็นประจำต่อปีแทน เพราะจะเป็นหลักฐานสามารถขอรับใบอนุญาตจากทางวัด มาช่วยใช้เป็นค่าใช้จ่ายของมูลนิธิฯเพื่อตรวจสอบบัญชีได้บ้าง ...เพราะเราเห็นประโยชน์ในการกระทำนั้นจริงๆ

